

Enhjørningen og Pestmanden

Museet dannede i efteråret rammen om en interaktiv teaterforestilling om historie og naturvidenskab.

“*Digitalis oculos ut visibilia credantur*” var en af Ole Worms læresætninger, som betyder “*Et øje på hver finger for kun at tro på det synlige*”. Det var også en af de sætninger, som eleverne fra 4. til 6. klasse skulle lære udenad, da de deltog i teaterforestillingen på Steno Museet i ugerne før efterårsferien 2006.

Nutidens unge møder videnskabsmanden Simon Pauli fra renessancen.

Museets skolestue var forvandlet til et anatomisk teater, hvor eleverne blev budt

velkommen af en dansk læge fra renessancen, Simon Pauli, spillet af Bjarne Mosegaard Jepsen. Et anatomisk teater blev i renessancen brugt som mødested for videnskabsmænd. Her diskuterede man naturvidenskabelige spørgsmål, og det var også her de første dissektioner fandt sted. Diskussioner og dissektioner kunne, mod betaling, overværes af almindelige borgere og studerende.

Simon Pauli belærte eleverne om renessancens videnskabelige opdagelser og ideer. Dengang foregik de videnskabelige diskussioner ofte på latin, og eleverne blev derfor nødt til at lære nogle latinske gloser. Det var tydeligt, at Simon Paulis verdensopfattelse lå langt

fra den, nutidens elever har. Diskussionerne gik derfor ind imellem højt. Det skete bl.a., når Simon Pauli forklarede, hvordan nogle sten, som han kaldte tordensten, blev sendt ned til jorden med lynet. Eleverne tvivlede på Simon Paulis forklaring, da de helt klart mente, at disse sten måtte være fossiler.

Eleverne blev med jævne mellemrum mindet om Worms læresætning, “at have et øje på hver finger for kun at tro på det synlige”. Hvordan er det så lige, at man kan se og vide, at en sten er et forstenet søpindsvin og ikke en tordensten?

Eleverne blev også i løbet af forestillingen sendt ud i museets udstillinger for at finde svar på nogle af de spørgsmål, der interesserede renessancens videnskabsmænd. I museets have skulle de blandt andet finde de urter, der i renessancen blev brugt til bekæmpelsen af pest.

Forestillingens højdepunkt var, da to af eleverne fik konstateret pest, og Simon Pauli under kyndig vejledning fra deres kammerater gik i gang med at behandle de to.

Teaterforestillingen var udarbejdet i samarbejde mel-

Simon Pauli og en engageret elev. (Foto: Morten Smidt)

lem Steno Museet, Børneteateret Filuren og Børnekulturhuset.

Hvorfor skal der være teaterforestillinger på et naturvidenskabeligt museum?

På Steno Museet vil vi gerne ændre skoleelevers opfattelse af museer. Ofte er deres forestillinger om, hvad et museum er, og hvad man kan på et museum, lige så støvede og gamle, som de ting, der bliver udstillet. Med teaterforestillinger ønskede Steno Museet at give eleverne en anderledes oplevelse af, hvad et museumsbesøg også kan indeholde. Ved hjælp af teater og diskussioner er det muligt at formidle spørgsmål i stedet for svar og faktaviden for på den måde at involvere og motivere eleverne.

Oprindeligt er viden udviklet i forhold til et problem eller knyttet til en specifik kontekst. Desværre sker det næsten altid, at den viden vi formidler til eleverne i skolen, gennem lærebøger eller på museer, bliver til en generel information, der ikke er knyttet til den oprindelige situation eller problemstilling.

Man kan sige, at vi formidler svarene på de spørgsmål, der i sin tid blev stillet, i ste-

Simon Pauli og børn omkring lægens bord. (Foto: Morten Smidt)

det for at formidle spørgsmålene.

I skolen introduceres eleverne sjældent for, hvorfor man troede forstenede søpindsvin var tordensten. I stedet bliver de i de fleste tilfælde kun belært om, hvad et forstenede søpindsvin er, og hvor man kan finde det. I teaterforestillingen prøvede vi at tydeliggøre, hvordan man i renessancen troede, at forstenede søpindsvin var tordensten. Eleverne skulle forsøge at overbevise Simon Pauli om, at tordensten er forstenede søpindsvin. Vi forsøgte altså at genskabe det forum, hvor diskussioner som denne kunne have foregået i renessancen.

Begeistrede elever

Stemningen blandt eleverne var god, og langt de fle-

ste var meget interesserede i emnet. Efter forestillingerne blev 15 elever fra 3 forskellige klasser interviewet for at finde ud af, hvad de syntes om denne form for undervisning.

Eleverne mente, at det havde været en spændende og lærerig oplevelse, og flere nævnte, at de blandt andet havde lært noget om, hvordan man tænkte i renessancen. Dengang vidste man ikke så meget, som vi gør i dag, og det er netop en erkendelse, der kan være svær at formidle i skolen.

I skoletjenesten har vi lært meget af arrangementet, og det er forhåbentlig ikke sidste gang, at vores gæster kan opleve en interaktiv teaterforestilling på Steno Museet.

Line Stald